

כח תשרי

קובץ ראשון לחודש תשרי

ספר ז'הר שולחן ערוך שחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ב'לשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: ז'הר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים ללמוד דף ז'הר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

קפסולת מלשון רמב"ם לילוי
בספר הז'הר נצא
מהגלות פרחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי"

אמר רבי תנאי משום רבי שמעון בר יוחאי: אין לו להקדוש ברוך הוא נבית גמזי אלא אצור של ידאת שמים שפאנד ויזקה לו ידאת ה' היא אצור עולת לילי. אבל לפוד תורת הפוד אי אפשר להגיע לספת ידאת שמים.

תפילה מיוחדת לפני לימוד הז'הר ביחד עם שולחן ערוך

שתיים עשרה אצבעות בגודל. מצות תכלת שלישי גדיל, ושני שלישי ענף, ובין קשר לקשר במלא גודל. וכל חליה וחליה תהיה משלשת. שלש עשרה חליות יש בהן תשע ושלישים פריכות כחשבון ט"ל, ושלש עשרה חליות כחשבון אחד – עולים ב"ן. וזהו בן י"ה, העמוד האמצעי.

עדי אמות של המלך

בוז'הר פרשת שלח (קעה): ארבעה עדי אמת של המלך, תלויים מארבע זוויות, ותלויים בהם בענבים באשכול.

מה אשכול שהוא אחד ותלויים בו כמה ענבים, מצד זה ומצד זה, כך זה מצוה אחת, ותלויים בה כמה ענבים וגים ומורות צרורים בהם. שבעה רצים אלו הם שבעה צרורות של תכלת שצריך לכוף בה בכל אחד ואחד, או להגדיל עד שלשה עשר. מי שיוסיף, לא יוסיף על שלשה עשר. מי שימעט, לא ימעט משבעה. ולמדנו, תכלת זו היא סוד דוד המלך, וזה חוט אברהם שזכה בו לבניו אחריו. מה זה תכלת? תכלית הכל. (ורא) רבי יהודה אומר, כסא הכבוד נקרא. רבי יצחק אומר, שבע פריכות שהיא שכינה שביעית הכל בודאי. שהרי היא מתברכת מששה אחרים על ידי הצדיק. ואם שלשה עשר, שלשה עשר הם, כמו שבארוה בשלש עשרה מדות, וזהו פתח הכל. והיא חוט אחד, ורשומה בגוניה, וצבעה יוצא מדג אחד שהולך בים כנרת. וכנרת נקראת על שמה.

בוז'הר ברעיא מהימנא פרשת פנחס (רכו). שני צבעים רשומים בטלית אחד לבן ואחד תכלת.

בשעה שרואה אדם את הגון הזה, נזכר האדם

חמשי תורה. ושלש עשרה חליות בנגד שלש עשרה מדות הרחמים של התורה, שנאמר בהן, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת.

שולחן ערוך

ב. מואן עכו"ם וישראל עומד על גבו ואמר שיעשה לשמה, לתרמב"ם פסול להרא"ש פשר: הגה: ונהגין שיעע ישראל מעט וכדאיתא לקמן סימן ל"ב סעיף ט' ובז'הר דעה סימן רע"א גבי תפלין וספר תורה: וצריכין שזורה ושיהיו שזורין לשמן.

ג. אם נתפרקו משזירתן ונעשו י"ו פשרים, והוא שישתיר בשזור כדי עניבה: הגה: ולכתחלה טוב לקשר החוטין למטה פדלקמן בסעיף י"ד בסימן זה (בית יוסף בשם הרמב"ם).

ד. ארץ החוטמים השמנה אין פחות מארבע גודלים, ויש אומרים י"ב גודלים, וכן נהגין. ולמעלה אין להם שעור: הגה: ואם עשאו ארץ יותר מדאי יכול לקצרו ואין פנה משום תעשה ולא מן העשוי (סרדכי בח"ק) אחד מהחוטמים יהיה יותר ארץ, כדי שיקרוך בו הגדיל (תינו החלק מהציצית שאינו ארוג): הגה: ושעור הנזכר יהיה בציצית לאחר שנקשר מלבד מה שמונח על קרן הכנף (סברת בית יוסף).

ז'הר שולחן ערוך

שלש עשרה חליות יש בהן תשע ושלישים פריכות כחשבון ט"ל

בוז'הר רעיא מהימנא פרשת פנחס (רכו): ושעור ארבה של ציצית ורחבה, שתקנו ארץ כל הציצית

אם לא לומדים תורת הפוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, אכש"כאל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכל תיקוני ז'הר תיקון ט"ג)